

Documentū notabile.

talis blasphemie que ipsam psonā verat,
Tertiū documentū est et diligētissime ab
oībus caueat ne quis aliquo modo quic
qz dicat aut faciat vel scriptis vel picturis
vel gestibz vel figuris quibuslibet/ coram
vtriusqz sexus pueris sine iuuenibz vnde
possit in eis causari postmodū huīsmo
di nefarie aut aliarū quarūcunqz turpiqz
cognitionū incentiuī. **G**rout prochdo
lor non nulli facere non videntur; qui sine
omni necessitate et ex mera sua carnalitate
seu animi leuitate/ loquuntur audacter de
secretis matrimonij. aut ē fide. contra de
um ei qz sc̄tām humāitatē. vel contra san
ctos p modū iocē vel alias leuiter. coram
puellis et iuuenibz. aut p turpes picturas
aut p gestus lasciuos/ innocentū corum
pūt cordā. **A**ut qz caniculos vel cattos aut
pullos vel alias bestias lasciuētes et ad la
sciuas et turpes cogitatē de facili inspiciē
tiū aīos. puocare valētes/ nutriūt. et ab hu
iūsmō i taliū visu auditu et tactu/ pueros et
puellas inocētes nō caute custodiūt; s̄ si
ne omīverēcūdīa corā eis cū his turpia fi
eri pmittūt/ in magnū suū et taliū innocē
tū pīculū aīaz. **D**e facili nāqz pueri etiaz
innocētissimi/ occasiōe. ex hīmōi nefando
rū auditu visu tactu vel rē. data cogitatūt
inimico coopante/ vtinā nō ex cogitatōe
etia ope postmodū cōpleteant/ qz loq nō l̄z.
Sed dimittam illa et euēiam ad alia.
Quartū documentū est. Tenthā illa
graui et turpis blasphemie seu qz cunqz alia
que in sola cogitatōe adhuc versatī vincit.
vt cōiter melius/ eā contēhendo/ obliuio
ni tradendo. et se de ea excutiēdo. et ad alia
fortiter mentē trahendo: qz multū cū ipa
litigando repugnādo et disputādo. **R**atō
efficacēt b̄z. de quanto emī nītī qz sufflā
do fortiter extinguere magnū ignē de tan
to ignis ampli inflāmescit vehemētī: et
augeat citius. **S**ilr est de potentia homīs
imaginatīa sine virtute fantastica: qz qn
to magis aliq specie apphensiua/ p cogit
atōes et pugnātes fricat̄ et mouet̄. tāto for
tuīs in ipf figit̄ et indelibili fortificat̄. **A**li
bil ergo cōsultius/ nisi vt trāseat facilr in
bis. et nō nimis immobilr et qz ex directo
eis repugnet̄. qz ex aduerso p indirectū
alia videt̄ in cogitatū. fortiter apprehens
endo. **E**cū breuiter remedium breue di
ct̄ aqua penitētie in lacrimis corporis/ et ge
nit̄ spūs in pītōe cordis p pctis: hāc

malā tentatōe: et qz cūqz alia maculā anīe
efficaci abluit purgat et extinguit. **E**xpto
credat. si tñ (vt supra monuimus) discre
tio nō desit. Ita ut caput sensus et rō nō le
dant. Et dūmodo firma spes de dei mis
ericordia nō absit. Itavt ex nimio timore
offensionis diuīe in desperatōnis voragi
nē nō labat̄. deficit̄ quippe ex nobis in
cūctis. sed nō vlgzqz ad pditōem grē dei
Ipse enī nouit suffētare nostrā insufficiē
tiā et infirmitatē. plus qz pī et mī qui nos
fm carnē genuerūt. dūmō nos noluerim⁹
sponte declinare extra ei⁹. fidētā et diuī
nā caritatem: **F**init:

Sequitur documētum notabile eiusdem cancellarij de sacra mento altaris:

Qui esurētes implet bonis. iussit
nos orare tanqz pauperes et mendic
cos s̄z filios a p̄e qz est in celis. pa
nē noltrū qzidianū da nobis hodie. **T**u
da qz vere es amicus ille euangelic⁹ ad quē
eundū est media nocte p̄ntis miserie. petē
do querēdo pulsando. **L**ommoda mibi
tres panes. cōmgdā hoc est cuz modo da
vel cōmode da/ id est ad cōmodū da. **Q**m̄
amicus me⁹ venīt de via/ p̄t intelligi vel sp̄
ritus propri⁹ ab euagatiōe se colligēt et
noster prim⁹ viuus aut mortu suffragūs
andigēs. vel ipse xp̄s. ad ostiū stans et pul
sans et cenare volens. **A**micus autē est ipē
deus ad hoīez tripl̄t. **U**no mō sicut domi
nās ad liberū subditū. Alio mō sicut pa
ren̄s ad filiū delicatū. **T**ertio mō sicut ipō
sus gerens se sicut philōcaptū seu inamo
ratūm gallice amū p amours. quod sonat
dilectus et dilecto. **A**micus autē iste est p
prie potens cōmodare. a quo oē donum
fontalr et iniciatiue/ liberalit et irreditatiue/
indeuabilit et termiatiue. qz si circulo qdāz
intelligibili vnde fut̄ repetāt p̄p̄t qz
recursus/ nec manerelli traditus ordo. m̄
si qd fini iūcerit ortū. subtilem̄qz sui sece
rit orbem. **A**mic⁹ autē venīt de via qz pa
nes alios petere p̄t/ qz corpales sp̄iales et
sacrāles: et hec oīa sunt vñ panis. vñ do
min⁹ et trin⁹. qui sol⁹ est panis fm verāno
mīs interpretatōem. **P**anis enī dicit̄ a pan
qd est totū. Et qd totū nisi solus de⁹. **S**i
curz nihil aliō pfect̄ est. qz est oē bonū iu
cta illō dictū. **H**oīi. **V**ndā tibi oē bonū.

De sacramento altaris.

71.

Propterea ut ad compedium veniamus. Panis sacratus solus et proprie dicendum est quotidianus et supersubstantialis, qui noster est nobis datus, nobis natus, nobis mirabilis, super omnem estimatorem utiliter minister. Ministratio itaque sicut hostia et oblationis, sicut coagula et incorporeo, sicut viaticum et refectio. Et recipitur ad inhabitandum consecratorem et sanctificatorem, recipitur ad sui transformatorem et unionem, recipitur ad nutritionem et oblectatorem. Et hec omnia per excellentiā omnimodā, quā excedit omnes hostias oblatas et holocausta, reverentia et noue leges, quantūque multiplicatas. Populat insuper omnia ecclesie membra influens motus sensum meritorum et virtutum, ut fiat corvus et aquila et rūus corporis in domino. Extēdit se denique ad refectorem seu reparatorem oī virtutis, tam corporalis quam spiritualis prout est necesse. Et si cuit perim dicentes panem nostrum quotidiani, et superstantialē (ut ait Iohannes) da nobis hodie. Et dat pfecto amico perpetui querenti pulsanti pseuerāter, quantoque hoc necessariō, sicut ille quod verus et sol amicus et adiutor est in oportunitatibus tribulatōe, quod dixit. Numquid propter me oblinisci filii veteri sui, ut non miserear ei? et si illa fuerit oblita non tamen obliuiscarvos. Et rursus, si nostis bona data dare filiis vestris, quanto magis proximorum celestis dabit spūmam bonū petetib⁹ se?

A. Tripliciter autem offeretur panis iste sacratus prior in persona totius ecclesie, per sua generalia refectio. Secundo in persona propria sacerdotis et debita ministratōe. Tertio in persona personali stipendia, per ministri sustentatōe. Rursus offeretur ut satisfactione per penitentia maculevenial, et per gratiam primicialem. Offerētis autem intētio habitualis bona est, virtus melior, actualis optima. Oblationis sicut si fiat absque conscientia pietatis mortalium et alterius impedimenti legitimi, licet cum scrupulo et tempore bene fit. Si sine scrupulo et cum seruore melius fit. Si cum exultatione spiritus et iubilatōe optime fit. Sic enim de primis uis ecclesie discipulū pseuerātibus in concordatōe fractōis panis. Et iuxta et sumebat cibū cui exultatōe simplicitate cordis, et hoc quod ad se collaudatē deum et hunc grādum ad oēz plebē, et hoc quod ad deum et primū. Sequtur fructus. Deus autem augebat quod salutis fieret quotidie in id ipsum. Sumēd⁹ est panis iste iubēte Christo quod est panis ipse in memoriā sui. Et hoc tripliciter fieri potest. Quāvis si Christus fūm carnē cognoue-

rim, non tamen fūm carnē cognoscim⁹ suppletans moritū, nūbilomin⁹ in lūine fidei reueluetes oculos ad ea que pro nobis suscipiē dignat⁹ est. Consideram⁹ in sanctiā, et oēz uocis ad tricesimū annū, pueratōe, p referatē lactea, p cupiscibilis. Consideram⁹ predictam⁹ p illuatōe rōnalis, consideram⁹ passionē, p stabilitōe exaltatōe irascibilē. **D**ubitabit forsitan aliq̄us, marie p̄tōr, consciē in iudicie et iniqtatōis sue, p geread amicū quod respicit terrā et facit eā tremere, de umbrationē, deū terrible super oēs deos, reformidabit dicere. Amice cōmoda mihi tres panes. Venit ista cōsideratio cūdaz ex desideratib⁹ deū, ut quasi cōplectēs diceret, de cordis mei, de amoris et desideriū, de dulcis amor mei. Repressit se continuo, reuolut⁹ in indignitatē et puitatē suā. Sed agente spū quod stimulabat cor recepit, non inse amare sed in deo spēm reponēs. Considerauit amorem dici nedū p assūneſ, actiue, et vidit quod nullus rūus amator vel amor actiue etiā insanissimus et philocapt⁹ p amore tātundē amauit affectu et effectu, quam amoroſissim⁹ dominus noster Jesus Christus de dilectōis sicut rōnalem amauit, sit illa peccatrix sit saluata, et quod distinguit peccatricē a saluata. Dēs enī peccauerūt et eguerūt grā dei. Neque p̄tōs dilexim⁹ eū, sed p̄tō dilexit me inquit apostolus et tradidit semetipm p me non ex opib⁹, neque min⁹, ideo quod p multis, sed neque min⁹, p non saluatis, imo tātōmagis quādā mō, quod plus doluit p talib⁹ et de talib⁹, ppter quoq̄ in gratitudinē quod non receptorūt eum vel infidelitatē, mors sua glōsa de se sufficiēs efficaciā non est psecuta. Consideres obsecro tu quāq̄ es egens triplici pane et rūico quod est verbū dei, consideres quanta fiducia ibis media nocte ad amicū istum quod maiore caritatē nemo habet et hoc media quādā nocte sub umbraculo speciem sacramenti, sub nebula, in cuius festinatōe est medicina omī. Et dices ad eū Amice. Numquid non verū amic⁹ et sol⁹ amic⁹ ille fuit est, quod p̄tō dilexit te, quod tradidit semetipm p te quod de captiuitate morte ppetua redemit te, non gratis sed p̄prio sanguine, quod iussit diligi se, pollicēs inestimabile premū si facias, cōminas horribile suppliciū si renuas. Si venderevis amorem tuū emit illū, quāsi recogitans illud amatorū. Sivis amari amā. Si gratis p̄stare volueris, nullus inuenies dignior in quo tuum reponas amorem.

¶ 3.

De sacramento altaris.

Quisquis hec recogitauerit/ alto et fidelis
animo. nō poterit nō amare amore suum
talez, qui pure grat⁹ est ex amore, nō ex me
ritis vel utilitate vel oblectatiōe, sed solus
amor p̄ amore. put Salomon dictus est
amabilis dñs nō q̄ mereret qui tāta de
meruit. nec (vt dicit) p̄ suis pulcris ocul⁹/
sed gratuito proslus amore p̄ueniēte. nec
aliud p̄ter amore querēte. **F**u fac et red/
de silr. ama amantē te/ et si nō pari affectu
nec affatu. nec effectu. **S**ac quod tuū est. de
sidera/ et si desiderare nō sufficis/ desidera
desiderare et cōcupiscere. qm̄ desiderium
pauper⁹ et audiuit dñs. **S**iet ut aliqui cor
accēsum inflāmēt amore. et ita lucebit ra
diabit latissime amor tu⁹/ ambiens totaz
sperā actiuitatis tue. nedū vsc⁹ ad celū sed
etiā supra celū celoz. **D**ices et sentētia il
lud amatricis insane sed cipiētis. Ille me
os primus q̄ me sibi iunxit amores. **A**b/
stulit. ille habeat secum seruetq; sepulcro.
Prim⁹ itaq; qui sibi te iunxit/ q̄s ali⁹ fuit
nisi creator tuus? Quid enī prius merue
ras? Habeat ille amores tuos/ prim⁹ et so/
lus secū. et tuo suoq; seruet sepulcro/ exhibi
bitur eos vbi nō habebit finē amor. **T**ras
fer ad te vulgare carmen. illō nō petulāter
sed vtilit. **E**m̄ p̄miers amours ieme ten/
drai. hoc est. Ego me referā vel reducā ad
primos amores meos. **V**ide q̄so qui fue
rint p̄mi amores tui p̄serq; illius/ de quo
Apls. Deus autē qui diues est in miseri/
cordia/ p̄ter n̄imiā caritatē suaq; q̄ dilexit
nos/ cū essemus mortui peccat⁹/ cōiuisi
cauit nos r̄po. **C**onsequēter adaptari
p̄nt consideratoes varie/ circa panē hunc
sacramētalez et sup substātialez/ sub diuersis
silitudinib⁹ et simbolis/ sub quadā incōne
xione cōnexis. sicut oia q̄ fuit in mūdo/ re
ducunt ad monadē q̄ est vñ deus. **A**lost⁹
hic et nūc eternitatis et r̄pis. cent⁹ sc̄ et er/
nitatis qd̄ybiq; est et circūserētia nūf⁹. **E**t
postremo q̄ p̄seuerauerit pulsans/ dabit
amic⁹ panes quotq; h̄z necessarios. q̄ pro
fecto oēs quotq; sunt/ sunt vñ necessari/
um. qd̄ est res hui⁹ sacramēti. vñitas vide
licet corporis mystici. q̄ fit vt vñus panis et
vñ corpus mlti sum⁹ oēs qui de uno pa
ner de uno calice p̄cipiam⁹. **U**nā hāc pe
tebat David a dñs q̄ p̄cipi⁹ esset oim t̄
mentū. **B**eat⁹ q̄ māducat hūc panē in
regno celoz. qd̄ est ecclia. q̄ panis est ange
loz nō sacramētalyt nobis sed spūaliter

et formitate et si nō specifica qm̄ anglos
xps non app̄hendit. cōformitas tamē est
in genere intellectualis nature. quā in hu
manitate suscepit xps. hoc est. ad se cepit
in icarnatōe. sed et quotidie suscipit come
dente se. nō tanq; cibū carnis sed spūs. q̄
in dñi suo modo p̄uerti et firv⁹ cum deo
spūs. **D**opterea voluit in scripturis bea
titudinē xps significare sub comestionis
nomine. Non enī est coniūctio primor
realior et intimor q̄s cibi ad cibarū. **V**en⁹
ergo xps comedit nos suscipit nos et cōti
net in hoc sacramēto/ q̄s nos ipm. exēp
forme atq; materie. q̄uis ibi sit reciproca
tio mirabilis. q̄ vicissim vñ est in altero
qua verificat illud xpi. Qui manducat me
am carnē et bibit meū sanguinē/ in me ma
net. et ego in eo. **H**oc est enī singulare
quod sacerdos celebrās dat ecclesie r̄az in
corpe q̄s in mēbris. **B**tu⁹ igf qui celebrat
maxime si nō experte se fecerit p̄ indignita
tem tāti doni. quod amicus nō solū com
modat⁹ et p̄tebat⁹ quasi reddendū. sed dat
possidendū. nec ad ternariū coartat. s; ad
oēm prorsus necessitatē dat sufficiētē et
accumulat. q̄ merita supplicatiū excedit
ervota. **G**inaliter si grām dicit sapiens
vn⁹. esse padisum in benedicōbo. nūquid
nō eukaristia q̄ per excellentiā dicit bona
grā/ rite diceſt erit padisus. **E**st igitur re
cipiens eucharistiā/ p̄ticeps illius sup ad
mirande dignitatis. p̄missi p̄ticeps/ qd̄
dñs p̄fēti latroni dñe memēto mei dum
veneris in regnū tuum iureiurādo dixit.
Amē dico tibi/ hodie meū eris in padislo
Ubi papa ibi Roma. vbi rex ibi regnum.
Haudeat idcirco sacerdos et tāte felicitati
nō sit ingratus. nec abiūciat grāz dei q̄ mu
trix est oim vt dicit alter sapiens. et de qua
Apls. Gratia dei vita eterna. Sit illō bo
die hic et nūc r̄pis p̄ spēm et subarratiōem
hic et nūc eternitatis p̄ finalē anime perse
uerantis assecutionem. **F**init.

Esequuntur episto
le quedā eiusdem cancellarij.

Onm̄ placuit humili caritati/ Re
uerendissimi patris ac precepto
ris mei p̄cipui quē circūspectiōe
discretōne fidelissima predictū esse nullus
negat qui eu cognouerit. Is est cameracē

(Epist)